

N:o 53.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 5 juli 1887.
 — — — — Andra Kammaren den 5 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående beviljande af anslag till fortsättning af arbetena å stambanan norr om Sollefteå.

(Statsutskottets utlåtande n:o 34.)

Till Konungen.

I propositionen angående statsverkets tillstånd och behof har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att till utgående under år 1888 anvisa 3,000,000 kronor till fortsättning af arbetena å stambanan norr om Sollefteå; hvarjente Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att omfördälda anslagsbelopp, som borde bestridas af upplånta medel, måtte anvisas att utgå från riksgäldskontoret.

I sin den 5 maj 1886 aflåtna skrifvelse till Eders Kongl. Maj:t angående, bland annat, ifrågavarande stambana yttrade Riksdagen, att, då trafiken å banan till en början antagligen ej kunde blifva betydlig, och i följd häraf rentabiliteten måste blifva ringa, försigtigheten och omsorgen om statens finanser kräfde, att upplåningen för ändamålet så vidt möjligt inskränktes, på grund hvaraf Riksdagen ansåg, att de medel, som för anläggningen erfordrades, borde till en del, i mån af tillgång, anvisas till utgående å riksstaten. I öfverensstämmelse härmed antog Riksdagen, att det årliga anslagsbelopp, som utan olägenhet kunde anslås, skulle uppgå till ungefärligen 2,000,000 kronor.

Något förändradt förhållande, som skulle medgifva anvisande nu af ett större belopp än år 1886 ansågs lämpligt, har icke sedan dess inträffat; snarare synes det nu något svårare att under den närmaste framtiden på riksstaten uppföra så stora delar af ifrågavarande jernvägsbyggnadsanslag som önskligt vore.

Riksdagen har vid sådant förhållande ej anvisat för nästa år ett större belopp än 2,000,000 kronor.

Eders Kongl. Maj:ts till 1886 års Riksdag gjorda förslag och Riksdagens om denna stambanas byggande fattade beslut innehöllo, att banan skulle erhålla samma spårvidd och öfverbyggnad som de öfriga stambanorna genom Norrland, men anläggas med iakttagande af vissa förenklingar i byggnadssättet. Det är naturligt, att, med ju större sparsamhet jernvägsanläggningen utföres, dess gagneligare är detta äfven för de närmast intresserade orterna i Norrland, då derigenom det belopp, Riksdagen anslår och hvilket måste vara temligen begränsadt, komme att förslå till anläggning af en i samma mån längre sträcka jernväg och således, äfven med ett mindre årsbelopp, banan förr än eljest blefve fullbordad. Vissa delar af arbetet synas emellertid redan komma att betinga drygare kostnad än den, som beräknats i det af särskilda komiterade den 14 december 1885 afgifna betänkande i fråga om byggnadssätt m. m. för stambanan genom öfre Norrland mellan Sollefteå och Luleå. I statsrådsprotokollet den 25 sistlidne april meddelas, att på bandelen mellan Sollefteå och Skorped en storartad och kostbar brobyggnad öfver Ångermanelfven måste under år 1888 färdigbyggas. Riksdagen har inhemtat, att det nu upprättade kostnadsförslaget för denna brobyggnad uppgår till 432,080 kronor eller, med vanligt tillägg af 15 procent för diverse oförutsedda utgifter m. m., till 497,000 kronor. I ofvan åberopade komitébetänkande upptages emellertid kostnaden för bron öfver Ångermanelfven till endast 171,670 kronor eller, med enahanda tillägg af 15 procent, omkring 197,400 kronor. I saknad af erforderlig utredning kan Riksdagen visserligen icke bedöma, huruvida icke denna exempelvis anförda ökade kostnad varit behöflig eller möjligen till och med välbetänkt, då ju måhända antagas må, att en jernvägsbros höjd, med mera, som fördyrar densamma, kan vara beroende af önskan att undvika kostnader, som strändernas beskaffenhet, lutningsförhållanden m. m. med en annan konstruktion af bron skulle hafva föranlett. Riksdagen anser sig likväl böra framhålla nödvändigheten deraf, att stambanan genom öfre delen af Norrland anläggas så billigt som förhållandena medgifva, äfven om den derigenom ej skulle komma att uppnå samma trafikförmåga, som de norrländska stambanorna söder om Ångermanelfven besitta.

Riksdagen, som kommer att i särskild skrifvelse meddela sitt beslut om sättet för anvisande af det beviljade anslagsbeloppet, har alltså, på grund af hvad ofvan anförts, på det sätt bifallit Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning, att Riksdagen, till fortsättning af arbetena å stambanan norr om Sollefteå, för år 1888 anvisat ett anslag af 2,000,000 kronor.

Stockholm den 5 juli 1887.

Med undersåtlig vörndnad:
